

Die kleine gotische Filial- Kirche st. Jakob ist ohne bemerkenswerthe Details, mit Ausnahme eines kleinen Bronze- Lusters der Frührenaissance.

~~Verjetno~~

MDZK: št.16.št 1.1871, str.123: Die Baudenkmale des Mittelalters am Bachergebirge von Johann Gradt.

Filiala, posvečena sv. Jakobu.

Pravilno orientirana cerkev stoji na južnem odcepku Roglje v n. v. 932m.

Viri in literatura: Avg. Stegenšek: Konjiška dekanija, Maribor 1909; Kunigundska farna kronika.

Cerkev sestavljajo: mala pravokotna ladja, nekoliko ožji toda višji $3/8$ zaključeni presbiterij, kateremu je na jugu prizidan prizmatičen zvonik. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe: sedlasta-strešasta, škriljeva, zvonikova čebulasta, škriljeva.

Zunanjščina: Je zelo preprosta, brez talnega in z maltastim konkavnim venčnim zidcem. Fasada ima preprost pp vhod in pdp lino v trikotnem čelu. Severna ladjina podolžnica ima 1, južna 2 zašiljeni okni s stopnišastim ostenjem, vhod v zapadnem delu južne podolžnice je ppk. Presbiterij ima zašiljeni okni v severni podolžnici in južni poševnici. Zvonik ima lesen, pp vhod v vzhodni in pp okence v južni steni. Zvonove line so enojne, ppk.

Notranjščina: Tlak je marmornat, ima letnico 17 VBAV 15 na stopnici pod slavolokom. Lesena empora je samo dekorativnega značaja, ker svojemu namenu zaradi majhnosti ne more služiti. Ladjine stene so nerazčlenjene. Pokriva jo banja s 4 pari celih in parom polovičnih sosvodnic. Slavolok je ppk. $5/8$ zaključeni presbiterij pokriva obok, sestavljen iz 5 ostroločnih

osvobodnic z robovi. Za glavnim oltarjem je zazidana ostroločna lina z ozko svetlobo. Desno oltarja je kropilnik z letnico 1715. Iz presbiterija vodi pp prehod v zvonico-zakristijo, ki je tlakana z marmorjem in obokana z banjo. Slikarija iz l. 1885 je bp.

Oprava: Glavni oltar v baročni tradiciji je delo Ignacija Oblaka. Stranska oltarja Simona in Jude ter DM sta si slična ter s plastikami vred iz 2. pol 17. stol. Sta preprosta primera zlatih oltarjev. Popravljen sta bila l. 1886 od Jožefa Mastnaka ter l. 1900.

Križev pot pp formata, o. pl., je zanimiv, toda precej pokvarjen izdelek l. pol. 18. stol. z mnogimi stilnimi in tehničnimi elementi 17. stol. Vse ostalo je bp.

Oprema: je bp.

Zvonik: Je prizidek 18. stol. V njem visi zvon, ki je baje od Kunigunde. Zgoraj ima napis: SANCTUS MATHEUS, LUCAS, MARX, SANCTUS JOHANNES EWANGELISTA v gotski frakturi. Sicer je brez okrasja. Zvon je podolžne oblike ter iz 15. stol. Je najvrednejši rekvizit cerkve.

Podstrešje: Oboki so kameniti. Presbiterij je že od začetka obokan, vzhodni del ladje je bil prvotno raven krit, ker je viden omet s sledovi rdeče dekorativne slikarije v obliki recipročnih trikotnikov . Ladja je bila ob priliki obokanja podaljšana proti zapadu.

Na podstrešju so ostanki ušes prejšnjega glavnega oltarja, ki so spleteni iz hrustančastega trakova ter kažejo na sredino 17. stol.

Resume: Stavba je v presbiteriju in vzhodnem delu ladje, ki je bila

prvotno ravno krita (pred 1545), iz 1. pol. 16. stol. ter je bila polna, gotskih reminiscenc. Zvonik in zapadni del ladje sta prizidka iz začetka 18. stol., ko so ladjo tudi obokali. Cerkvena oprava je iz 2. pol. 17. stol., le glavni oltar je nadomestil obitni ~~starejši~~ izdelek 2. pol. 19. stol.

Okolica: Poleg cerkve je ~~j~~ brezpomembna cerkvena hiša.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: V kapeli poleg šole je lesen Marijin kip, komponiran v značilni gotski S liniji. Marija nosi prepasano rožasto spodnjo obleko z rokavi in plašč. Lase ji ovij~~a~~ bela rutica, ki pada na desno, od tam pa za vratom na levo ramo, tako da konec pada na prsi. Stoji na luni v podobi ženskega obraza. Obraz je idealiziran, oči gledajo predse. V rokah je golo, živahno dete. Z odbito levico se je najbrž držalo materinega vratu, v povešeni desnici pa je mogoče držalo jabolko. Ima kodraste lase ter se ozira v močnem kontrapostu predse. Kip je kvalitetno gotsko delo, k~~im~~ kaže mehki stil z začetki mečvanih~~ih~~ gub ter ušesastih motivov in zavinkov plašča. To so začetki baročnega naturalizma v idealističnem konceptu. Kip je datirati na konec 15. stol.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Konjice), rk. str. 19, 19' (zapiski 1959)